

כל המשפחה מחוברת סביב הזרף של אבא

מסרים מהדף היומי / גליון מס' 37 / פרשת בא תשפ"ג

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

מחפש שיעור או חברותא מתאימה?
מעוניין להתחבר לקהילה בסביבה שלך?
לברור רכז 'חלקי בקהילתי' באזורך:
052-7600080

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף ד':

"מפני מה אתה מתגאה בעולם שאינו שלך, העבודה שאגלחך לשמים"

בגמרתנו השבוע, בחור בעל חזונו נאה מופיע בבית המקדש, מחלפות שערו סדורות, הוא נזיר ורוצה להביא את קרבנותיו, שמעון הצדיק הכהן הגדול נדהם: "מפני מה נדרתי בניזירות? - שאל, "הלוא עומד אתה להשחית את מראך". "צפיתי בכבואתי במים", השיב הכחור, "והתמלאתי בגאווה לרוב יופיי. כשהבנתי שגאווה זו עלולה להמיט עלי שואה רוחנית, נדרתי ניזירות ובכך הכרחתי עצמי להשחית את שערי, העיקר שלא אאבד את חיי הנצחיים!"

בחור זה מחייב את כולנו להבין מהו עיקר ומהו טפלי: על מה מותרים ועל מה מתעקשים, גם אם המחיר גבוה, גם אם הוויתור כואב.

כזה היה הארי פישל, מגדולי תומכי התורה בניו יורק שלפני כשבעים שנה, בתחתית גורד השחקים שכנה בנה את ביתו, למרות שבאמריקה של אז הסתפקו האנשים בסוכת בית הכנסת, התעקש הארי לבנות מרפסת לסוכה בה יוכל לאכול ולישון כהלכה, מעליה לכל גובה הבניין לא יכלו לבנות, ההפסד של השטח שאיבד נאמד בהכנסה שנתית שנים עשר אלף דולרים של אותם ימים, שזה ערך לכמיליון דולר של ימינו!!!

איך זה קשור אלינו?

ניצבים אנו לפעמים בפני פרשת דרכים, להעדיף את החומר או את הרוח, הנוחות או האמת, ובחרנו בחיים, בחיי הנצח.

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף ג':

"נזיר חוטא, הני מילי נזיר טמא"

בגמרא השבוע אומר רבי אלעזר הקפר כי הנזיר נחשב חוטא, ומפרשת הגמרא: מדובר בנזיר שנטמא והוצרך להתחיל ניזירות מחדש. מסתבר כי כשקיבל על עצמו את הניזירות לא התכוון 'להסתבך' כל כך, ועתה הוא מתחרט על קבלת הניזירות. בעקבות כך זכה לתואר 'חוטא'.

הדבר יכול לקרות גם לנו; התנדבנו לעזרה, והיא נמשכה מעבר לצפוי. הלוינו כסף, והלווה השיב באיחור. אנו בהחלט לא מתחרטים ומסכימים לשלם מחיר יקר יותר משתכננו על המצוה, כך גם לא נאבד את שכרה של המצוה.

אברהם אבינו חוזר ממעשה העקידה במחשבות מרוממות, הוא זכה לעמוד בניסיון הקשה, אלא שלחרדתו הוא מגלה ששרה נפטרה, בכירור הוא מעלה שהשטן סיפר לה שכנה נשחט, וליבה האימהי לא עמד בכך. השטן לא עשה זאת כדי לנקום באברהם, אין זו דרכו, וגם לא תפקידו. הוא עשה זאת כדי לגרום לאברהם להתחרט על מעשהו, ובכך לאבד את שכרו. לו היה אברהם מגלה מולו חולשה, ייתכן שהיה מאבד את זכות העקידה, וגם אנחנו... על כל המשתמע מכך.

איך זה קשור אלינו?

זכינו לקיים מצווה, לגמול חסד? גם אם התוצאה לא הייתה מוצלחת כל כך, גם אם נגרם לנו נזק, בל נתחרט ונאבד את השכר. איך אומרים הילדים... אין חרטות!!!

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף ב':

"אעשה לפניו סוכה נאה, לולב נאה, ציצית נאה... ספר תורה נאה... בשיראין נאים"

בגמרא השבוע אנו למדים על החובה ליפות את המצוות; לקשט את הסוכה להדר בלולב, ללבוש ציצית נקיה ונאה, ולכרוך את ספר התורה במעיל מפואר.

לשם מה, הלוא המצווה תתקיים גם בלי זאת? נכון. אבל דבר שאוהבים מקשטים ומייפים, ואנו הרי אוהבים את המצוות, ולא רק מקיימים אותן.

רבי אפרים זלוניק, מצדיקי ירושלים, נצפה באחד מלילות החנוכה מתבונן בעניין בחנוכייתו הדולקת של שכנו רבי חיים אהרן טורצ'ין. רח"א שהכיר בצדקותו של שכנו התעניין בעדינות לפשר ה'סקרנות' הלא אופיינית, שהבין שאין זו סקרנות בעלמא, פנה אל ר' אפרים ושאלו לפשר ההתבוננות: "כיצד זה נרותיך דולקים כולם בצורה נאה ואחידה?" השיב לו בשאלה "אצלי הדבר לא עולה בידי, השלהבות, חלקם גדולות, חלקם קטנות ומרצדות" המשיך בעגמומיות "אין לך מושג כמה תעניות התענית!!!] על כך" הוסיף רבי אפרים, אוהב המצוות, "אך ללא הועיל, אולי" הרהר בקול "זכותך עומדת לך מאחר שחברת ספר על הלכות חנוכה" סיים, והותיר את השכן ר' חיים אהרן פעור פה.

איך זה קשור אלינו?

הבית שלנו יפה, כי אנחנו אוהבים אותו, הילדים שלנו מטופחים כי הם ממוש חיינו, גם המצוות שלנו מהודרות ויפות כי אנו אוהבים את המצוות.